1 Νοεμβρίου 2018

Απαγωγές: Πώς να τις αποφύγουμε, πώς να συμβουλεύσουμε τα παιδιά

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή





Αίσιο τέλος είχε τελικά η απαγωγή δύο μαθητών 11 ετών, στη Λάρνακα που απασχόλησε ιδιαίτερα τα ελληνικά ΜΜΕ από το πρωί της Τρίτης, καθώς εντοπίστηκαν σώοι και αβλαβείς. Στη δημοσιότητα βρίσκονται πλέον τα στοιχεία του 35χρονου που κατηγορείται για την απαγωγή τους. Οδηγήθηκε ενώπιον δικαστηρίου, το οποίο και διέταξε την οκταήμερη κράτησή του.

Το βίντεο που δημοσίευσε η κυπριακή τηλεόραση επιβεβαιώνει ότι δεν χρειάζεται πολλή ώρα για να γίνει το μοιραίο.

Κάτι τέτοιες στιγμές οι γονείς αγωνιούν για τα παιδιά τους. Υπάρχει τρόπος να προστατευθούν από τον επιτήδειο που θα προσπαθήσει ανά πάσα στιγμή να τα προσεγγίσει;

Μιλώντας στη HuffPost Greece, η Πηνελόπη Κονιστή, διευθύντρια του 2ου Δημοτικού Σχολείου, που βρίσκεται σε μια πολυσύχναστη γειτονιά της Αθήνας, στο Παγκράτι, εξηγεί ότι γονείς και εκπαιδευτικοί είναι ιδιαίτεροι προσεχτικοί με τη μεταφορά των μαθητών από και προς το σχολείο.

Αναλυτικότερα, εξηγεί αναλυτικά πως «μέσα στο πλαίσιο των προγραμμάτων αλλά

και των μαθημάτων μας, ο καθένας συζητά με τους μαθητές και τους επισημαίνει ότι δεν πλησιάζουμε κανέναν που δεν τον γνωρίζουμε, ακόμα και αν πει ότι τους έστειλε ο μπαμπάς και η μαμά. Αυτό είναι το πρώτο και σημαντικό. Ακόμα και αν πει ″τον έχω στο τηλέφωνο να σου μιλήσει″».

Όσον αφορά την ασφάλεια που παρέχει το σχολείο, κανένας άγνωστος δεν πλησιάζει μαθητή. «Δίνουμε το παιδί σε συνοδό που έχει υπογράψει υπεύθυνη δήλωση και αν παρατηρήσουμε αλλαγή, δηλαδή αν δεν έρθει ο υπογράφων, το παιδί μένει στο σχολείο και ενημερώνουμε αμέσως τους κηδεμόνες» αναφέρει η διευθύντρια.



Προς επίρρωση των προαναφερθέντων δηλώσεων της κας Κονιστής, η . Αναστασία Φρόντζου-Χρηστίδη, σύμβουλος Σχέσεων, Παιδιού και Οικογένειας, Β.Α. Ψυχολογίας, αλλά και Επιστημονική Συνεργάτης Μονάδας Εφηβικής Υγείας (Μ.Ε.Υ) Β Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών, Νοσοκομείο Παίδων ¨Π&Α Κυριακού”, μιλώντας στη HuffPost Greece έρχεται να συμπληρώσει ότι τελικά η συμβουλή «δεν μιλάμε σε αγνώστους» που έλεγαν παλιά οι γονείς στα παιδιά τους, φαίνεται να έχει εφαρμογή σε κάθε παρόμοια περίσταση και στις μέρες μας.

Συγκεκριμένα, εξηγεί ότι «οι προθέσεις των ανθρώπων δεν είναι πάντα αγαθές, μιας και ο δόλος υποκινεί τα βήματα πολλών, αλλά από την άλλη δεν μπορούμε να υποτιμήσουμε και τον παράγοντα της ψυχικής υγείας , μιας και έχουν αυξηθεί παρόμοια κρούσματα με πρωταγωνιστές ψυχιατρικά ασθενείς».

Η κα Φρόντζου-Χρηστίδη τονίζει ότι άλλες συμβουλές δίνουμε στα παιδιά προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας και άλλες στους εφήβους. Όσον αφορά, τα πρώτα, «οφείλουμε να δίνουμε συμβουλές χωρίς να αναφερόμαστε αναλυτικά στους κινδύνους. Περιοριζόμαστε στο ότι μπορεί να μας κάνουν κακό και όχι στο ότι μπορεί να μας κλέψουν, να μας κακοποιήσουν, να μας βασανίσουν. Η αναφορά σε λεπτομέρειες μπορεί να φέρει διαταραχές λήψης τροφής, διαταραχές ύπνου/ και καταθλιπτικό συναίσθημα.

Όσον αφορά τους εφήβους, που αφορά και περιστατικό της Κύπρου, «καλό είναι να μην κυκλοφορούν με ακριβά κινητά, ώστε να μη γίνονται εύκολα στόχος. Και να μην βρίσκονται μόνοι σε σκοτεινά ή απομονωμένα μέρη», αναφέρει χαρακτηριστικά η παιδοψυχολόγος.

Τέλος, αναφέρεται και στο φαινόμενο της διαδικτυακής αποπλάνησης (grooming) που χρίζει ιδιαίτερης προσοχής. Οι επιτήδειοι, προσεγγίζουν μια φιλική σχέση μαζί τους για περισσότερες πληροφορίες για τη ζωή τους.

«Πλησιάζουν παιδιά με έντονη ανάγκη για επικοινωνία, παιδιά παραμελημένα, με χαμηλή αυτοεκτίμηση ή παιδιά δυσλειτουργικών οικογενειών. Προσπαθούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των εφήβων, δείχνουν ότι τους συμπαραστέκονται στα προβλήματά τους και σε επόμενο τόνο πραγματοποιούν συνάντηση».

Τι κάνουμε σε αυτές τις περιπτώσεις;

Όχι άγνωστους φίλους στο Διαδίκτυο
Όχι ανάρτηση προσωπικών δεδομένω
Έλεγχος πληροφοριών Μέσω Διαδικτύου
Τα παιδιά να απευθύνονται σε γονείς κι εκπαιδευτικούς για ό,τι τους συνέβη
Προειδοποιεί μάλιστα και για συμμορίες παιδόφιλων με ανήλικα μέλη που είναι όμηροι και είναι η δίοδός τους, μέσα από την οποία θα προσεγγίσουν τους εφήβους με σκοπό την απαγωγή ή τη σεξουαλική κακοποίησή τους.

«Χρειάζεται σύνεση και ψυχραιμία, ώστε να μην περάσουν οι γονείς το κατώφλι της φοβίας. Δεν πρέπει να τρομοκρατηθούν, ούτε να τρομοκρατήσουν. Η συναισθηματική κάλυψη από την οικογένεια και η καθημερινή επικοινωνία μαζί τους μπορεί να προστατεύσουν τα παιδιά τους από τους επιτήδειους και να

μειώσουν την εμφάνιση τέτοιων δυσάρεστων περιστατικών

Καθώς ο κίνδυνος ελλοχεύει για τα παιδιά όχι μόνο σε φυσικούς χώρους, αλλά και στο διαδίκτυο, ο Διευθυντής της Ηλεκτρονικής Δίωξης Γιώργος Παπαπροδρόμου, μας συστήνει τις επίσημες ιστοσελίδες της Ηλεκτρονικής Δίωξης της ΕΛ.ΑΣ «Cyberalert», και «Cyberkid», όπου υπάρχουν αναλυτικά όλες οι συμβουλές που δίνονται για την αποφυγή αποτρόπαιων συμβάντων.

Οι σημαντικότερες εξ’αυτών:

Να μη δίνει σε κανέναν, ακόμα και στον καλύτερό του φίλο, τον κωδικό πρόσβασής του στο Διαδίκτυο. Τα μόνα άτομα που θα πρέπει να γνωρίζουν τον κωδικό είναι οι γονείς του.
Να μην απαντά σε ηλεκτρονικά μηνύματα με ύποπτο περιεχόμενο ή άγνωστο αποστολέα.
Να μην απαντά σε ηλεκτρονικά μηνύματα που το κάνουν να αισθανθεί «άβολα». Σε περίπτωση που λάβει ένα τέτοιο μήνυμα, να μη διστάζει να το αναφέρει στους γονείς του ή σε κάποιο άλλο πρόσωπο που εμπιστεύεται.
Αν αισθανθεί άβολα την ώρα που συνομιλεί μέσω chatroom, να διακόψει αμέσως τη συνομιλία.
Να αποφεύγει να στέλνει τη φωτογραφία του και άλλα προσωπικά του στοιχεία μέσω διαδικτύου σε άγνωστα άτομα.
Να σκεφθεί πολύ καλά ενδεχόμενη συνάντηση με διαδικτυακό φίλο και να ζητήσει την άποψη των γονέων σχετικά με αυτό το θέμα.
Σε περίπτωση που αποφασίσει να συναντηθεί με το «διαδικτυακό του φίλο», να ενημερώσει οπωσδήποτε τους γονείς του ή κάποιο άτομο που εμπιστεύεται και να φροντίσει ώστε η συνάντηση αυτή να πραγματοποιηθεί σε δημόσιο χώρο.
Να αναπτύξει κριτική διάθεση σε ό,τι διαβάζει στο Διαδίκτυο και να μην εμπιστεύεται αμέσως ό,τι δει σε αυτό.
Να αναπτυχθεί μια σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ παιδιών και γονέων, ούτως ώστε το παιδί να συζητά με τους γονείς του και να τους αναφέρει οτιδήποτε βλέπει και ζει όταν σερφάρει στο internet . Είναι επίσης απαραίτητο οι ίδιοι οι γονείς να αποκτήσετε βασικές γνώσεις για το διαδίκτυο και να ενημερωθείτε σωστά ώστε να μπορέσετε να προσφέρετε στο παιδί σας την καθοδήγηση που είναι απαραίτητη κατά την πλοήγησή του στον κόσμο του διαδικτύου. Επίσης, η ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων με τα παιδιά σας και η αφιέρωση χρόνου σε αυτά είναι πολύ σημαντική.

Και όπως δηλώνει και η κα Φρόντζου-Χρηστίδη: « Τα παιδιά είναι ο θησαυρός της κοινωνίας μας και οφείλουμε να τα προστατέψουμε»

Πηγή: **huffingtonpost.gr**